

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου,

Ψηφίζει.

Ἄρθρον 1.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον χρεωστεῖ νὰ φέρῃ τὴν παραδεχθεῖσαν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἥτις εἶναι κυανὴ με κυανῶν σταυρὸν ἐπὶ τετραγώνου λευκοῦ κειμένου κατὰ τὴν ἑνδὸν πρὸς τὰ ἄνω γωνίαν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς δύο κλάσεις διαιροῦνται τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐμπορευόμενα πλοῖα.

Εἰς τὴν α' ἀνάγονται ὅσα ἔχουσι χωρητικότητα 15 τόνων καὶ ἐπέκεινα, λογιζομένου ἀνὰ 40 κοιλὰ τοῦ τόνου.

Εἰς τὴν β' ἀνάγονται ὅσα ἔχουσι μικροτέραν χωρητικότητα τῶν 15 τόνων.

Ἄρθρον 3.

Δύο ἔγγραφα χαρακτηρίζουσι κυρίως ὅλα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῆς α' καὶ β' κλάσεως:

Τὸ ἔγγραφον τῆς ιδιοκτησίας, καὶ τὸ δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἄλλα δύο ἔγγραφα ἀσφαλίζουν μετὰ τῶν ἀνωτέρω τὸν πλοῦν παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου:

Τὸ ναυτολόγιον, καὶ τὸ διαβατήριον.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἔγγραφον τῆς ιδιοκτησίας δίδεται ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τῆς Ἑλληνικῆς νήσου, ἢ ἄλλης παραλίου χώρας, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ σφραγίζεται μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς κοινότητος.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζεται μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀντίτυπον ὡς ἀριθ. 1.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπισυναπτομένη ὑπὸ ἀριθ. 2 διάταξις κανονίζει τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα, τῶν ὁποίων προαπαιτεῖται ἡ τακτικὴ ἐκτέλεσις, διὰ νὰ δοθῇ τὸ ἔγγραφον τῆς ιδιοκτησίας καὶ τὸ δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ναυτολόγιον καὶ τὸ διαβατήριον δίδονται ἀπὸ τὸν ὑγειονόμον τῆς Ἑλληνικῆς νήσου, ἢ ἄλλης παραλίου χώρας, ἐξ ἧς ἀναχωρεῖ τὸ πλοῖον ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ καὶ σφραγίζονται μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑγειονομοῦ κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀντίτυπα ὡς ἀριθ. 3 καὶ 4.

Εἰς ἑλλειψιν ὑγειονόμου τὸ ναυτολόγιον καὶ τὸ διαβατήριον ὑπογράφονται ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τῆς αὐτῆς νήσου ἢ χώρας, καὶ σφραγίζονται μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς κοινότητος.

Ἄρθρον 9.

Συμπληρωθεῖσης τῆς διορίας, καθ' ἣν ἰσχύει τὸ δίπλωμα (ἢ ὁποῖα φαίνεται σημειωμένη κάτωθεν τοῦ διπλώματος εἰς τὸ τέλος), σημειοῦται ὅπωθεν τοῦ ἰδίου διπλώματος ἢ παράτασις τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ἡ σημείωσις αὕτη εἰς μὲν τὰ διπλώματα τῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζεται μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς δὲ τὰ τῶν πλοίων τῆς β' κλάσεως ὑπογράφεται ἀπὸ τὴν ἐπιτοπίαν ἀρχὴν τῆς νήσου, ἢ τῆς παραλίου χώρας, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ σφραγίζεται μετὰ τὴν δημόσιον σφραγίδα τῆς αὐτῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 10.

Εἰς μόνον τὰ πλοῖα τῆς α' κλάσεως καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διορίας, καθ' ἣν ἰσχύει τὸ δίπλωμά των, συγχωρεῖται περιωλέον διορία μηνῶν δύο ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μηνῶν ἑξ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅταν διὰ τακτικῶν ἐγγράφων τῶν ἐπιτοπίων Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν ξένων ἀρχῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀπαδειχθῇ ὅτι δι' εὐλόγους αἰτίας δὲν ἦτον δυνατόν νὰ γοῖ εἰς τὴν ἀντιπλήρωσιν τῆς διορίας ἢ σημειώσιν τῆς παρὰ τῆς ἰσχύος ὅτου διπλώματός των, ὡς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διατάττει.

Ἄρθρον 11.

Ὅταν συμβῇ ἀλλαγὴ τοῦ πλοιάρχου, σημειοῦται ὅπως τοῦ διπλώματος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μετὰ τὰς αὐτὰς ὑπογραφὰς καὶ σφραγίδας, ὡς τὸ ἄρθρον 9 διαλαμβάνει.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν ἡ κυριότης τοῦ πλοίου μεταβῇ εἰς ἄλλο ἢ ἄλλα πρόσωπα, δηλαδὴ ἀπὸ Ἑλλήνων εἰς Ἑλλήνων ἢ Ἑλλήνων εἰς ἑτερογενῆ, ἡ σημείωσις ταύτης τῆς μεταβάσεως γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐγγράφου τῆς ιδιοκτησίας, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τοῦ μέρους, εἰς τὸ ὅποιον ἔγειναι ἡ μετάβασις, καὶ κυροῦται μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς κυριότητος.

Ἐὰν δὲ ἡ μετάβασις γενῇ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀπουσίαν ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ κύρωσις γίνεται ἀπὸ τὰς καθεστώσας ἀρχὰς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν πλοῖα Ἑλληνικὰ πωληθῶσιν εἰς ξένους, ἡ ναυαγήσωσιν, ἡ κατασταθῶσιν ἄχρηστα εἰς πλοῦν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, τὰ διπλώματα τῆς Κυβερνήσεως ἐπιστρέφονται εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, παραδιδόμενα εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς τοῦ μέρους, ὅπου ἔγεινεν ἡ πώλησις, ἡ τὸ ναυάγιον, ἡ ὅπου τὸ ἄχρηστον εἰς πλοῦν πλοῖον κεῖται· τὰ διπλώματα ταῦτα συντροφεύονται μετὰ ἀναφορὰν τῶν ῥηθειῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν πλοῖα Ἑλληνικὰ πωληθῶσιν εἰς ξένους, ἡ ναυαγήσωσιν, ἡ μείνωσιν ὡς ἄχρηστα εἰς πλοῦν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ φέρῃ καὶ παραδῶσῃ ὁ ἴδιος, ἢ διὰ τῆς καθεστώσης ἀρχῆς τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὅποιον ἤθελε φθάσῃ, νὰ πέμψῃ πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας τὸ δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως, συντροφευμένον εἰς ἔλλειψιν ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν ἀποδείξιν τῆς καθεστώσης ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἔγεινεν ἡ πώλησις τοῦ πλοῦ, ἡ πώλησις, ἡ τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 15.

Ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα θέλουσι ἀριθμηθῇ· καὶ τῶν μὲν πλοίων τῆς α' κλάσεως ὁ ἀριθμὸς σημειοῦται ἐξωθεν τῆς πρύμνης, εἰς δὲ τὰ πλοῖα τῆς β' κλάσεως ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν πλευρῶν τῆς πρύμνης σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ πλοίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἐτέρας, τὸ ὄνομα τῆς νήσου, ἡ ἄλλης παραλίου χώρας, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνήκει τὸ πλοῖον· ἡ δὲ σημείωσις καὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν γραμμάτων τοῦ ὀνόματος γίνεται διὰ τοῦ πυρὸς, καὶ ὅχι διὰ τῆς βαφῆς.

Ἄρθρον 16.

Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅλα τὰ πλοῖα τῆς β' κλάσεως νὰ ἔχωσι ναύτας περισσοτέρους τῶν ἑξ.

Ἄρθρον 17.

Δὲν συγχωρεῖται ὡσαύτως εἰς τὰ πλοῖα τῆς αὐτῆς κλάσεως νὰ φέρωσι κανόνι.

Ἄρθρον 18.

Εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένον καὶ εἰς τὰ τῆς α' καὶ

εἰς τὰ τῆς β' κλάσεως πλοῖα νὰ φέρωσι ψιλὰ ὅπλα περισσότερα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν τοῦ ναυτολογίου των. Ταῦτα δὲ, καὶ ἂν τυχὸν δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλ' εἰς τοὺς ναύτας, παραδίδονται εἰς χεῖρας τοῦ πλοιάρχου, καὶ φυλάττονται ἀπὸ αὐτὸν εἰς παρακαταθήκην, δι' ὧραν χρειᾶς μόνον.

Ἄρθρον 19.

Δὲν συγχωρεῖται καὶ εἰς τὰ πλοῖα τῆς α' κλάσεως νὰ φέρωσι κανόνι, ἂν δὲν ἔχουν χωρητικότητα ὑπερβαίνουσαν τοὺς 25 τόνους.

Ἄρθρον 20.

Εἰς μόνας τὰς ἀλιευτικὰς τράτας, ἀναγομένας εἰς τὴν β' κλάσιν, συγχωρεῖται νὰ ἔχωσι περισσοτέρους τῶν ἑξ ναυτῶν· ἀλλ' εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς αὐτὰς νὰ ἔχωσι ψιλὰ ὅπλα, ἢ κανόνιον· καὶ ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι πάντοτε τὰ δίκτυα, καὶ ἄλλα τῆς ἀλιευτικῆς ἀναγκαῖα.

Ἄρθρον 21.

Ἀφεύκτως ἀπαιτεῖται τὰ δύο τρίτα τῶν ναυτῶν πατρὸς Ἑλληνικοῦ πλοίου, ἐμπεριλαμβανομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ναυκλήρου, νὰ εἶναι Ἕλληνες.

Ἄρθρον 22.

Οἱ ναῦται, τῶν ὅποιων τὰ ὀνόματα εἶναι καταγεγραμμένα εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὀφείλουσι νὰ μένουσι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ταξειδίου, διὰ τὸ ὅποιον ἐμισθώθησαν, ἢ ἐσυμφωνήθησαν, ἐκτὸς περιστάσεως ἀσθενείας, καθ' ἣν ὁ ὑγειονόμος, ἀφ' οὗ πληροφωρηθῇ δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ ἐπισκεπτομένου τὸν ἀσθενῆ ἱατροῦ καὶ δι' ἄλλων ἐξετάσεων τὴν ἀλήθειαν τῆς ἀσθενείας, καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀποβιβασθῇ ὁ ναύτης, θέλει συγχωρήσῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον.

Εἰς ἔλλειψιν ὑγειονόμου τὸ χρέος τῆς ἐξετάσεως ἀνήκει εἰς τοὺς δημογέροντας.

Δὲν συγχωρεῖται δὲ καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ ἐκβάλῃ τοῦ πλοίου του, ἄνευ ἀποδεδειγμένης εὐλόγου αἰτίας, κανένα ναύτην πρὶν τοῦ τέλους τοῦ ταξειδίου, διὰ τὸ ὅποιον τὸν ἐμισθώσεν, ἢ ἐσυμφώνησε μετ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιβατῶν τῶν πλοίων ἐχόντων τὰ διαβατήριά των κατὰ τὴν τάξιν σημειοῦνται εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ δεχθῇ ἐπιβάτην ἄνευ τακτικοῦ διαβατηρίου.

Ἄρθρον 24.

Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλου ἀποθάνῃ ναύτης ἢ ἐπιβάτης, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, εἰς τὸν ὅποιον πρῶτον ἤθελε φθάσῃ λιμένα, νὰ παρουσιασθῇ καὶ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὰς καθεστώσας ἀρχὰς τὸ συμβάν, καὶ μετὰ τὴν ἐνορκον ἐξομολόγησιν αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν, νὰ λάβῃ τὴν ἀποδείξιν τῶν ὅσων ἔγειναν ἐξομολογήσεων δι' ἀσφάλειάν του.

Ἄρθρον 25.

Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλου ἀποθάνῃ ὁ πλοίαρχος, διαδέχεται τὴν κυβερνήσιν τοῦ πλοίου ὁ ἀντιπλοίαρχος· καὶ ἐὰν καὶ οὗτος ἀποθάνῃ, διαδέχεται αὐτὴν ὁ ναυκλῆρος. Καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην δὲ τούτων τῶν περιστάσεων, ὁ διάδοχος τοῦ πλοιάρχου ὀφείλει νὰ παρῇ

καὶ νὰ λάβῃ τὴν ἀποδείξιν τῶν ἐξομολογήσεων, καὶ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Ἄρθρον 26.

καὶ διὰ πᾶν ἄλλο δυστήχημα συμβᾶν κατὰ τὸν διάπλουν ὁ πλοίαρχος, οἱ ναῦται, καὶ οἱ ἐπιβάται ὀφείλουσι νὰ πράξουν ὅσα τὸ ἄρθρον 24 διατάττει.

Ἄρθρον 27.

Οἱ πλοίαρχοι τῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως ὀφείλουσιν εἶναι οἱ ἴδιοι, ἢ διὰ τοῦ γραφέως των, νὰ κρατῶσιν ἡμερησίον ἀκριβῆς καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν διάπλουν, τὸ ὅπου ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάσωσι πρὸς τὸν ὑγειονόμον, ἢ ἀπουσίαν αὐτοῦ, πρὸς τοὺς δημογέροντας τοῦ μέρους, εἰς τὸ ὅποιον ἤθελον φθάσει, ἐὰν ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 28.

Χύσις δὲν γίνεται χωρὶς τὴν συναίνεσιν τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ πληρώματος, συμπεριλαμβανομένων τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ναυκλήρου.

Ἄρθρον 29.

Θεωροῦνται ὡς πειρατικά, καὶ ὡς τοιαῦτα καταδικάζονται, καὶ συλλαμβανόμενα κρίνονται καὶ καταδικάζονται μετὰ τὴν ποινὴν τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου, καὶ τῆς ζημίας τῆς ἐξασφαλίσεως, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 διατάξιν φαίνεται, ὅσα πλοῖα τῆς α' ἢ β' κλάσεως εὑρεθῶσι μὴ ἔχοντα τὰ δύο χαρακτηρηστικά, καὶ τὰ ἄλλα δύο ἀσφαλιστικά ἔγγραφα, τὰ σημειούμενα εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Ψηφίσματος.

Ἐξαιροῦνται μόνον, ὅσα νεοκατασκευάστα ὄντα μεταφέρονται διὰ πρώτην φορὰν, ἢ εἰς τὸ μέρος τῆς κατοικίας τοῦ κυρίου ἢ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἢ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ λάβωσι τὸ ἔγγραφον τῆς ιδιοκτησίας, ἢ τὸ δίπλωμα. Εἰς ταῦτα ἀρκοῦσιν μόνον τὰ ἀκόλουθα τρία ἔγγραφα:

Ἐν ἐφοδιαστικὸν ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ὑγειονόμον, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τοῦ μέρους, εἰς τὸ ὅποιον ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον,

Ἡ ἀποδείξις τοῦ ναυπηγοῦ,

Καὶ τὸ ναυτολόγιον.

Καὶ εἰς μὲν τὰ τῆς β' κλάσεως ἐμποδίζονται καὶ τὰ κατόνια καὶ τὰ ψιλὰ ὅπλα, εἰς δὲ τὰ τῆς α' κλάσεως συγχωροῦνται μόνον τὰ ψιλὰ ὅπλα, τὰ ὅποια ἀναγκαίως πρέπει νὰ εἶναι προσυποσημειωμένα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐφοδιαστικόν· εἰς κανένα δὲ τούτων δὲν συγχωρεῖται νὰ περιφέρεται ἄνευ εὐλόγου αἰτίας ἀπὸ λιμένα εἰς λιμένα, ἀλλὰ χρεωστεῖ νὰ ἐξακολουθῇ τὴν διεύθυνσιν του.

Ἄρθρον 30.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐνοχὴν τῆς πειρατείας καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου καὶ τῆς ζημίας τῆς ἐξασφαλίσεως, ὑπάγονται ὅσοι πλοίαρχοι φησύν ὅτι παρέβησαν τὰ ἄρθρα 16, 17, 18, 19 καὶ 20 τοῦ παρόντος Ψηφίσματος.

Ἄρθρον 31.

Ἡ παράδοσις τῶν ἄρθρων 9, 10, 11, 12, 13, 14, 21, 22, 23, 24, 25 καὶ 28 παιδεύεται μετὰ τὴν ζημίαν τῆς ἐξασφαλίσεως.

Ἄρθρον 32.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ζημίας εἶναι ἡ ποινὴ τῆς παρα-

βάσεως τῶν ἄρθρων 15, 26, καὶ 27 τοῦ παρόντος Ψηφίσματος.

Ἄρθρον 33.

Τὸ παρὸν Ψηφίσμα θέλει ἐκδοθῇ διὰ τοῦ τύπου, καὶ κοινοποιηθῇ εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰς νήσους καὶ εἰς τὰς παραλίους χώρας.

Ἄρθρον 34.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος Ψηφίσματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς α' τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς Μαΐου.

Ἄρθρον 35.

Ὅλοι οἱ πλοίαρχοι τῶν πλοίων τῆς α' καὶ β' κλάσεως ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἀντίτυπον τοῦ παρόντος Ψηφίσματος πρὸς ὁδηγίαν των.

Τῇ 3 Φεβρουαρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Δραγαμέστου, 15 Φεβρουαρίου.

Ἀφ' οὗ ἐν σῶμα διωρισμένον ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον κατέλαβε τὴν Δέσιν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατὰ τὴν Μάνιναν, ἐκόπη διόλου ἡ κοινωνία τοῦ Μεσολογγίου μετὰ τὸ εἰς Καρθασαράν (Ἀμβρακίαν) ἐχθρὸν σῶμα, καὶ ἐπομένως μετὰ τὴν Ἀρταν καὶ Πρέβεζαν. Ὁ ἐχθρὸς, βλέπων ὅτι τὸ Μεσολόγγι ἐκινδύνευεν, ἀπεφάσισε νὰ κινηθῇ κατὰ τοῦ ῥηθέντος σώματος, καὶ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ τρέχοντος ἐκίνησεν ἀπὸ τὸν Καρθασαράν ὁ Βελημήπης διοικητὴς τῆς Πρεβέζης μετὰ 1300, τὴν 12 τὸ πρωὶ προσέβαλε μετὰ μεγάλην ὀρμὴν κατὰ τῶν Δέσεων τῶν ἡμετέρων περὶ τὸν Ἁγιον Νικόλαον, ἀλλ' ἀπεκρούσθη. Μετ' ὀλίγου λαβὼν νέαν ἐπικουρίαν προσέβαλε καὶ πάλιν, ἀλλ' ἀπεκρούσθη καὶ ἐκ δευτέρου μετὰ ἱκανὴν ζημίαν περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔκαμε καὶ τρίτην προσβολήν, ἡ ὅποια ἔλαβε τὴν αὐτὴν τύχην μετὰ τὰς ἄλλας δύο, καὶ οὕτως ἀπεσύρθη. Ἡ ζημία τοῦ ἐχθροῦ συμποσοῦται εἰς ἑκατὸν φονευμένους καὶ πληγμένους. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν δύο, καὶ ἐπληγώθησαν ἀκινδύνως ὀκτώ.

Ἡ ζημία τοῦ ἐχθροῦ ἤθελε γενῇ πολὺ μεγαλητέρα, ἐὰν ἐφθάνεν ἐν καιρῷ ἐν σῶμα τριακοσίων Ἑλλήνων, τὸ ὅποιον ἔσπευδε νὰ φθάσῃ εἰς βοήθειαν τῶν ἡμετέρων, καὶ νὰ πέσῃ εἰς τὰ νῶτα τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλὰ διὰ τὸ δύσβατον τοῦ μέρους, ἐξ αἰτίας μάλιστα τῶν ῥαγδαίων καὶ συνεχῶν βροχῶν, ἐφθασε μόλις τὴν ἐπιούσαν, ὅτε διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τῶν βροχῶν καὶ διὰ τὴν ἀργεπορίαν τῆς ἀφίξεως τῶν ἀναγκαίων ζωοτροφῶν καὶ αὐτὸ τὸ περὶ τὸν Ἁγιον Νικόλαον σῶμα μετέβη εἰς ἄλλην θέσιν πλησιεστέραν εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον.

Ἐκ Ναυπλίου, 25 Φεβρουαρίου.

Μόλις ὁ Κυβερνήτης ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τοῦ Ναυπλίου, καὶ οἱ φρευσάρχαι παρουσιάσαντες τὸ σέβας των εἰς τὴν Ἐξεχότητά του ἐπαρουσίασαν συγχρότως καὶ τὴν

ἐπιθυμίαν των τοῦ νὰ παραιτήσων τὰ διάφορα φρούρια καὶ νὰ κινηθῶν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ εἰς ὠφέλιαν τῆς γῆς, ἡ ὁποία τοὺς ἐγέννησεν. Ὁ Κυβερνήτης ἐχθρὴ τὴν πατριωτικὴν αὐτῶν προσφορὰν, καὶ τοὺς μὲν στρατηγούς, φρουράρχους Γρίβαν καὶ Στράτον διέταξε τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατιώτας νὰ διαβῶσιν ἐν Δαμαλᾷ, καὶ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τοὺς ἐκεῖ ἤδη συναρμωσμένους ἀδελφούς των Ῥουμελιώτας, διὰ νὰ συναρμωθῶσι τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀγῶνα· εἰς δὲ τὸν συμμαχισμὸν κύριον εἰδέκον, γνωστὸν διὰ τὴν ἀξιότη-
 τος τοῦ καὶ τὸν φιλελληνισμόν του, ἐνεπίστευσε τὰς φρουρὰς τοῦ Ἰτσακὰ καὶ τοῦ Παλαμηδίου. Μέρους τῆς νέας φρουρᾶς, συγκροτηθείσης εἰς προσωρινὴν τῶν φρουρίων ὑπηρεσίαν, συνιστάμενον ἀπὸ Πετσωτάς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ καπετὰν Ν. Γουδῆ, εἰσῆλθε προχθὲς εἰς τὸν Ἰτσακὰ. Χθὲς περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔστειλε καὶ ὁ στρατηγὸς Γρίβας εἰς τὸν Κυβερνήτην τὰ κλειδιά τοῦ Παλαμηδίου, τὸ ὁποῖον κατέλαβε καὶ αὐτὸ αὐθημερὸν ἡ ἰδία φρουρὰ συνισταμένη ἐξ Ὑδραίων ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Σαχτούρη. Συγχρόνως κατέλαβε καὶ τὰ διάφορα κανονοστάσια τῆς πόλεως τὸ σῶμα τῶν Ψαρριανῶν ὑπὸ τὸν καπετὰν Κ. Νικόδημον.

Χθὲς ἐξῆλθε τοῦ Ναυπλίου ὁ στρατηγὸς Στράτος μὲ τὸ σῶμά του, καὶ αὐριον ἐξέρχεται καὶ ὁ στρατηγὸς Γρίβας μὲ τὸ σῶμά του, ἀκολουθοῦντες καὶ οἱ ἴδιοι αὐτοὶ καὶ ὅλοι οἱ Ῥουμελιῶται στρατιῶται τὸν Κυβερνήτην εἰς Δαμαλᾷ, ὅπου διαβαίνει καὶ ὁ ἴδιος διὰ ξηρᾶς, διὰ νὰ κινήσῃ καὶ τὰ ἐκεῖ ὀργανιζόμενα σώματα ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεσκέφθη καὶ αὐτοπροσώπως τὰ φρούρια Παλαμηδίου καὶ Ἰτσακὰ κατὰ τὴν αἴτησιν τῶν ἰδίων στρατηγῶν Γρίβα καὶ Στράτου.

Ὅποιοι ἐνθυμηθῇ ὅσα κακὰ συνέβησαν καὶ πρότερον καὶ ἐσχάτως εἰς τὴν πολυπαθὴ ταύτην πόλιν τοῦ Ναυπλίου, ὅποιοι εἶδε τὴν κορύφωσιν τῶν παθῶν, τὴν φανεράν ἀπειθείαν καὶ ἀνυπαόκριτον ἀνταξίαν, τὸ φιλύποπτον καὶ δύσπιστον, τὸ ὁποῖον ἐξ αἰτίας τῶν δεινῶν συμβάντων ἀνέβη εἰς τὰς καρδίας ὅλων, ἀπογοεῖ δικαίως βλέπων σήμερον τὰ μεγάλα ταῦτα καλὰ, τὰ ὁποῖα ἐπήγασαν ἀπὸ τὸν ἐνταῦθα ἐρχομὸν τοῦ Κυβερνήτου. Ἡ λύσις αὐτῆς τῆς ἀπορίας εἶναι φανερά, τὸ παρὸν δὲν ὁμοιάζει μὲ τὸ παρελθόν. Οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν πρῶτον ἕως τὸν ἔσχατον τὸ αἰσθάνονται σήμερον τὰ πράγματα δείχνουν τὴν θαυμασίαν μεταβολὴν τῆς διαγωγῆς των καὶ τὴν περὶ τὰ καλὰ φιλοτιμίαν των. Αὐτὰ δακτυλοδεικτοῦντα τὸν ἀληθινὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν διάθεσίν των, ἐπαγγέλλονται τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος.

Ἐκ Πόρου, 1 Μαρτίου.

Ὁ ναύαρχος Κ. Ἀνδρέας Μιαούλης δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὴν Κυβερνήσιν σημειωμένης τῆς 22 Φεβρουαρίου ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Σκιάθου ἀναγγέλλει ὅτι, εἰς ἐκπλῆ-
 ρωσιν τῶν ὁποίων εἶχε διαταγῶν, φθάσας μὲ τὴν ὑπὸ

τὴν ὁδηγίαν του ναυτικὴν δύναμιν τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς Σκόπελον συνέλαβεν, ἡ ἠφάνισεν ὅλα σχεδὸν τὰ περὶ τὴν νῆσον ἐκείνην εὑρισκόμενα πλοῖα ἀνήκοντα εἰς τοὺς πρὸ καιροῦ ἐκεῖ διατρίβοντας στρατιωτικούς, τῶν ὁποίων τοὺς ἀρχηγούς διὰ γραμμάτων του ἐπεροτκάλεσε νὰ συναχθῶσιν εἰς Σκιάθον, διὰ νὰ ἀκούσωσι τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀκολουθήσωσι κατ' αὐτάς, ἐὰν θέλωσι νὰ ἀποφύγωσι τ' ἀποτελέσματα τῆς κατ' αὐτῶν δικαίας ἀναγκαστέως τῆς· καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀναγκασθεὶς ἀπὸ ἐναντίον καὶ σφοδρὸν ἄνεμον ἐπλευσεν εἰς Σκιάθον, ἀφήσας περὶ τὴν Σκόπελον ὀλίγα ἐνοπλὰ μικρὰ πλοῖα μὲ τὰς ἀναγκάας ὁδηγίας. Τὸ παράδειγμα τῆς Σκοπέλου ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς ἐν Σκιάθῳ, οἱ ὅποιοι μόνοι των παρέδωκαν τὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα πλοῖα. Ἐκ τῶν συλληφθέντων πλοίων ὁ ναύαρχος ἐκράτησέ τινα ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων εἶχε ὁδηγίαν, τὰ δὲ ἄλλα εἰκοσιπέντε τὸν ἀριθμὸν διέδυσεν εἰς Πόρον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Μπούτη. Τὸ πλεῖστον μέρος τούτων τῶν πλοίων, συνιστάμενον εἰς γολέττας, τράτας, μύστικα καὶ σκαμπαβίας, ἔφθασαν ἤδη ἐνταῦθα, καὶ περιμένονται καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἐξ Αἰγίνης, 2 Μαρτίου.

Μανθάνομεν ὅτι τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἀνεχώρησεν ἐκ Ναυπλίου ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης διὰ ξηρᾶς καὶ τὴν δευτέραν, 27 τοῦ ἐνεστῶτος, πρὸς τὸ ἐσπέρας, ἔφθασεν εἰς Πόρον.

Μέτοχοι τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τράπεζης.

Φεβρουάριον	24. Ὁ Κύριος Γκίκας Μπότασης τάλ- λαρα σπαθᾶτα 1000 φέροντα δίστηλα	966: 10.
	25. Ὁ Κύριος Γεώργιος Μα- λοκίνης. Λίρ. Στερλ. 30.	
Μαρτίου	28. Ὁ Κύριος Θεόδωρος Γκίκας δίστηλα	500.
	1. Οἱ Κύριοι υἱοὶ Ἀναγνώστου Μπόταση Λίρας Στερλ. 100.	
	Ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Κυ- ριακὸς τάλλαρα δίστηλα	500.
Τοῦ αὐτοῦ	Ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ Τομ- πάκης τάλλαρα Ῥεγγίνας	700.
	2. Ὁ Κύριος Δημήτριος Τσα- μαδὸς τάλλαρα δίστηλα	1000.

Ἐπιδιόρθωσις.

Ὁ Κύριος Ἰωάννης Ὁρλάνδος, ἀντὶ χιλίων διστήλων ἐμέτρησε τάλλαρα Ῥεγγίνας 1000.